

JOSEP ROMEU – PEL CARRER
PETJADES (AUTOEDITAT, 2008)

Soterrant l'última pena sents com s'acosta el moment
d'abocar la teva empenta, de volar opinant, de baixar al carrer.

Crits i samarretes brutes, les burilles s'han encès,
tràfic de convocatòries, la lluita que ens uneix encara és al carrer.

**Al port de la nostra història
cos a cos amarrarem
el vaixell de la memòria,
no sense esforç, no sense absents.**

Pel qui viu sota de casa monosíl·labs fan el fet,
són pocs metres que els separen, ningú parla de veïns, ara forasters.

Com parlar i com contrastar, com avançar organitzar amb una crida mai present,
parets plenes, cases buides, boca a boca, moviment, pels propers, llunyans i absents: tots i
totes, tothom al carrer.

**Al port de la nostra història
cos a cos amarrarem
el vaixell de la memòria,
no sense esforç, no sense absents.**

La llavor del fruit que esperes s'ha esmicolat en milers
i una peça n'és mancada, ja saps on és, ja saps on ets...

**Al port de la nostra història
cos a cos amarrarem
el vaixell de la memòria,
no sense esforç, no sense absents.**

